

С Т А Н О В И Щ Е

от проф.д-р Димитър Илиев Костов

Юридически факултет на СУ“Св.Климент Охридски“

Член на Научно жури за защита на дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор“.

Научна специалност „Административно право и административен процес“, професионално направление 3.6. „Право“.

Катедра „Административноправни науки“ при Юридически факултет на СУ“Св.Кл.Охридски“.

Тема: **„Общият административен акт“**

Дисертант: **Васил Крумов Петров**

I.Задочният докторант Васил Крумов Петров е роден на 03.09.1983 г. Завършва Юридическия факултет на СУ“Св.Кл.Охридски“ през 2007 г. През периода 2010 - 2013 г. е младши съдия в СГС, а от 2013г. до настоящия момент е съдия в Софийски районен съд.

Представеният дисертациония труд е разработен при спазване на изискуемите се процедурни правила, включващи и полагането на съответните изпити от докторанта. Обсъден е на заседание на катедра „Административноправни науки“ и след положителна оценка е насочен за защита пред специализирано научно жури.

Трудът е в обем от 291 стандартни страници и библиография на използвана научна литература, обхващаща над 200 източника – наши и чужди. Състои се от въведение, шест глави и заключителна част – изводи и обобщения.

Структурата на изложението е логично изградена, трудът е написан на стегнат и ясен език.

II. Без да претендираме за изчерпателност, все пак това е само становище, бихме очертали приносни моменти в следните насоки:

Независимо, че по съществото си представлява продължение на научните изследвания в областта на теорията на административния акт и по-специално на общият административен акт, трудът има своята актуалност с оглед на обстоятелството, че общият административен акт заема самостоятелно място в кодификацията на административния процес чрез приемането на АПК и от тази гледна точка един нов анализ има несъмнено своята научна стойност.

Проблемите са разработени на добра теоретична основа и задълбочено анализирана нормативна уредба, а също и съдебна практика.

Дисертантът е определил като свои важни научни задачи разглеждането на възможностите за преоценка на материалноправните теоретичните постановки за общия административен акт, както и възможностите за усъвършенстване на съдебната практика, засягаща процесуалните аспекти на института. Тези задачи, би могло да се каже, са в добра степен реализирани, което е също една теоретична заслуга на автора. В тази връзка са използвани добре както правнодогматичният, така и историческият, и сравнителноправният метод.

В труда е направено интересно и важно от познавателна гледна точка историческо проследяване на развитието на института на общия административен акт, като еволюцията и утвърждаването му са разгледани в доктрините на Германия, Франция и Русия, от които, както отбелязва автора, българското административно право е черпело активно през своето историческо развитие. Разгледано е след това развитието му в българската административноправна доктрина, като са анализирани внимателно и приносите на различните автори в това отношение.

Особено място към приносите заема анализът на самото понятие за общ административен акт. Тук авторът ни поднася едно задълбочено изследване на различните теоретични и практически схващания за понятието, също на видовете общи административни актове, както и на

съотношението между тях и други правни актове. За отбелязване е, че дисертантът се старее да полемизира коректно и успешно да формира и поддържа собствени тези в тази връзка. Следва да се подчертае опитът му да представи собствено авторово определение за общ административен акт, а също и видовата класификация, направена на основата на принципните за административните актове критерии и особено на изведени специални за общите административни актове критерии като системната теория, начина, по който се обозначават адресатите им и пр.

Във връзка с приносните моменти би могла да се посочи и тази част на изложението, в която се разглеждат процесуалноправните аспекти на общият административен акт. Налице е едно детайлно анализиране на производствата по издаване, оспорване и изпълнение на общите административни актове, което е позволило на автора да обоснове и съответни свои изводи и предложения. Някои от тях се свеждат до проблеми с издаването на общите административни актове, като напр. необходимостта от нарочна уредба на производство засягащи колективни интереси, невъзможността за субсидиарно прилагане на срока по чл.57 АПК за издаването на акта и др.

Аргументирани изводи и предложения са налице и при анализа на оспорващата фаза на процеса- напр. относно „всъпването“ и „присъединяването“ в съдебната фаза. Правилно се обръща внимание, че законодателят не дава еднаква защита на двете категории лица – подлежи на обжалване само недопускането на встъпване. Когато съдът не е допуснал присъединяване към оспорването, възможност за обжалване не е предвидена. Спирайки се на възможните усложнения в тази връзка, авторът прави основателно предложение за предвиждане на такава възможност. Също така, обосновано е критикувана разпоредбата на чл.184 АПК, според която действа забрана по дела за оспорване на общи административни актове да се извършва отказ или да се оттегля оспорването, което според автора представлява ограничение на диспозитивното начало в процеса. Изяснява се също, че подаването на жалбата или протеста пряко до съда не прави оспорването нередовно или недопустимо и т.н.

Положителна оценка заслужава и изследването на различни хипотези на общи административни актове по някои специални закони – в

областта на екологичното , благоустройственото , полицейското право, също във връзка с принудителните административни мерки и др.

Отделно от това, в труда се съдържат и редица предложения „de lege ferenda“, като освен засегнатите по-горе, внимание заслужават и други, като напр. предложението при издаването на актове, с които се засяга колективен интерес да се провежда и обществено обсъждане, предложението за легално дефиниране на понятието колективен интерес, оповестяване откриване на производството по издаване на общ административен акт и на интернет страницата на административния орган, създаването на изрична разпоредба за предварително изпълнение на общите административни актове и пр.

III. Теоретична стойност имат и отделни публикации на докторанта, свързани с дисертационния труд. Като такива бихме посочили статиите „Понятието за общ административен акт в българската административноправна доктрина – исторически преглед“, Научни трудове на ИДП при БАН, т.Х/2015/,С.,ИДП-БАН,2015; „Производството по издаване и оспорване на общите административни актове по АПК като производство по защита на колективен интерес.Сравнения с някои други производства по българското положително право“-В:сб.Научни трудове на ИДП.т. VII.Актуални правни проблеми.С.,БАН,ИДП,2012; „Общият административен акт в практиката на Върховния административен съд по АПК“- Правна мисъл,2010, №3 и др.

IV. Като бележки - трудно би се приела тезата, че уредбата на общият административен акт по АПК няма общ характер. Напротив, има такъв и тя ще бъде приложима във всички случаи, когато липсва подобна уредба в специален закон. Не би могъл да се приеме и извода, че съществува едномесечен срок за издаване на общи административни актове, макар че това „може да се изведе по тълкувателен път“ от разпоредбата на чл.69, както пише автора на с.107. Приемането на такъв срок би влязло в колизия със срока относно задължението на административния орган да осигури на заинтересованите лица възможност да участват в производството по издаването на акта чрез някои от законоустановените за това форми. Това участие е обвързано със срок,

който съгласно същата разпоредба не може да бъде „по-кратък от един месец от деня на уведомяването“. Струва ни се също, че има известно увлечение в изясняването на въпроси, анализирани в теорията, като напр. правото на отзив, естеството на жалбата и протеста като правно-технически средства, назначаването на комисии в сложни от фактическа или правна страна случаи и др. Последно, в структурно отношение може би е по-правилно въпросите за общият административен акт по специалните закони да се обединят в една глава, т.е. гл.шеста да се включи в съдържанието на гл.втора поради това, че и в двата случая се разглеждат материалноправни въпроси на общият акт, което методологически би следвало да предхожда процесуалноправните.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Предложеният на оценка дисертационен труд представя дисертанта като добре подготвен теоретично млад специалист със способност за самостоятелни научни изследвания. Трудът представлява задълбочено и аналитично научно изследване, съдържащ научни приноси, обогатяващи административноправната теория.

Посоченото ми дава основание да дам „ПОЛОЖИТЕЛНАТА“ си оценка за него и да направя предложение на почитаемото Научно жури да присъди на докторанта **Васил Крумов Петров** образователната и научна степен „ДОКТОР“.

01.02.2016г.

Проф.д-р Д.Костов:

София

